

LIMIT

ديهاه 1391 2013 Jan

ED-AC

CESS

FOUR*

limitedaccessfestival.com

دسترسی محدود چهار

از پروژه‌های پارکینگ

با همکاری گالری آران،

سایت موویکس و سر و صدا

Parkingallery projects

Limited Access Four

In collaboration with Aaran Gallery,

Mooweex.com and Saroseda

۲۷-۲۲ دی ماه ۱۳۹۱

افتتاحیه ساعت ۳ بعدازظهر تا ۹ شب

روزهای دیگر ساعت ۱۱ صبح تا ۷ بعداز ظهر

(جمعه‌های غیرافتتاحیه تعطیل است.)

گالری آران

خردمند شمالی، کوچه دی، پلاک ۱۲

تلفن: ۷-۸۸۸۲۹۰۸۶

Friday, January 11-16 2013

AARAN ART GALLERY

No.12 , Dey St. , North Kheradmand

Tel: +98-21-88829086-7

TEHRAN - IRAN

www.aarangallery.com

AARAN ART GALLERY

گروه همکاران دسترسی محدود چهارم

دبیر فستیوال: امیرعلی قاسمی - پارکینگالری، تهران

هماهنگی برنامه‌ها: شهرزاد ملکیان

گردآورنده‌های مهمان این دوره:

آناهیتا حکمت - پاریس، سونا صفائی - تورنتو، آرش خاکپور - موویکس، تهران

آرش صالحی - سروصدا، تهران، رایان بی ویلی - فستیوال فیلم فری فرم، سانفرانسیسکو

تاریخچه جشنواره

جشنواره ویدیو، اجرا و صدای دسترسی محدود، در زمستان هشتاد و پنج بنا نهاده شد. و دیمه امسال آغاز ششمین سال فعالیت خود را در گالری آران جشن می‌گیرد. جشنواره مستقل و بین‌المللی دسترسی محدود به شکلی مولود «آرشیو ویدیویی پروژه‌های پارکینگ» است، آرشیوی در جریان که از سال هزار سیصد و هشتاد و سه در تلاش برای جمع‌آوری نمونه‌هایی از صحنه گسترده و روبه‌رشد هنرهای رسانه‌ای در ایران و فرای مرزهاست. دسترسی محدود برای نیل به این مهم و نمایش تجربیات نو که اکثراً از سوی جریان تجارت‌زده رسمی هنری تهران به حاشیه رانده می‌شدند به راه افتاد. در دوره‌های گذشته جشنواره با هنرمندان و شماری از پروژه‌های هنری همکاری کرده است و نیز با مجموعه‌هایی چون بارگذاری مجدد تصاویر (برلین)، مرکز هنرهای معاصر اسلوونی (لوبلیانا)، گالری تون‌هاوس (قاهره) و استودیو استرایک (لندن) برنامه‌های مشترکی را ترتیب داده است. از نمایشگاه‌گردانان مهمان دوره‌های قبلی می‌توان از میها کولنر و ایدا هیرسفنلدر (لوبلیانا)، ساره رفقی (قاهره)، رزیتا شرف‌جهان (تهران - طراحان آزاد)، بیتا رضوی (هلسینکی) و شیرین صباحی (مالمو) نام برد.

پروژه‌های پارکینگ‌گالری پایگاهی مستقل و فضایی تجربی در تهران است که در سال هزار و سیصد و هفتاد تا هفت به همت چند دانشجوی هنر تاسیس شد. در ابتدا آتلیه طراحی گرافیک و فضای کارگاهی / نمایشگاهی موقت بود. تابستان هشتاد و یک که سایت پارکینگ‌گالری دات کام به راه افتاد با گستردن امکانات نمایش اینترنتی آثار هنری به معرفی نسل جدیدی از هنرمندان معاصر پرداخت. در کنار حضور مداوم آن‌لاین، از مجموعه پروژه‌های به سرانجام رسیده‌ی پارکینگ‌گالری می‌توان به نمایشگاه‌های چندرسانه‌ای «افسردگی عمیق» و «افسردگی عمیق‌تر» در تهران و اصفهان، «گمشده در هیچ‌کجا» و «ایران و غیره» در استانبول، کارگاه «بارگزاری مجدد تصاویر» در تهران و برلین، «مسیرهای فرعی» در ایران و هلند، «حسادت‌های شهری: بینال سرگردان تهران» در شهرهای استانبول، برلین و بلگراد و «فستیوال دسترسی محدود» مجموعه نمایشگاه‌های ویدیو، صدا و اجرا در تهران، قاهره و لندن اشاره کرد.

آخرین پروژه در دست‌انجام در پارکینگ‌گالری «آرشیو ویدیویی هنر معاصر ایران» است که با همکاری و برگزاری نمایشگاه‌هایی در اروپا و آمریکای شمالی و برزیل نقش مهمی را در معرفی جریان امروز ویدیو و رسانه‌های جدید برعهده دارد. همچنین سلسله مستندنگاری‌های تاریخی - تحلیلی «ایران و شرکا» پروژه‌ای زیر ساختی و بلند مدت است که به صورت گروهی نمایشگاه‌گردانی شده‌است و پس از به نمایش درآمدن شهر بروژ بلژیک در سال ۲۰۱۰، در قالب‌های مختلف ارایه می‌شود و به شهرهای دیگر سفر خواهد کرد.

آرشیو ویدیویی پارکینگالری

آرشیو ویدیویی هنرمندان ایرانی و بین‌المللی، در سال هزار و سیصد و هشتاد و سه پس از تجربه‌ی موفق پروژه‌ی بزرگ افسردگی عمیق راه‌اندازی شد و از آن زمان در حال رشد و گسترش بوده است. آرشیو به جمع‌آوری، نگهداری و به‌روزرسانی آثار هنری به منظور اهداف آموزشی و غیر انتفاعی می‌پردازد و نیز با نمایش آثار، برپایی گفتگو با هنرمندان و کارشناسان و سخنرانی‌ها در کنار نمایشگاه‌هایی در ایران و خارج از ایران به ترویج آثار می‌پردازد. آرشیو ویدیو پارکینگالری از تجربیاتی در رسانه‌های نو، صدا، هنر اجرا و آثار تعاملی استقبال می‌کند و مصمم است تا با تبادل آثار و تعامل با نهادها و مجموعه‌هایی در سراسر دنیا، مجموعه‌ای پویا و به‌روز باشد. این مجموعه پذیرای مستندات صوتی تصویری در حیطه‌ی هنر رسانه‌های نو و پروژه‌های تجربی صدا، هنر اجرا، دست‌کاری در فضای عمومی، موزیک ویدیو و مستندنگاری‌های مقالات، مصاحبه‌ها، سمینارها و کارگاه‌ها است.

سر و صدا، ابتکار دسته‌جمعی خلاقه‌ایست که می‌کوشد با ادغام تکنولوژی، علم، محیط‌های تعاملی و برنامه‌نویسی‌های صوتی و تصویری، پروژه‌های دیداری و شنیداری جدیدی بسازد. سر و صدا با رویکردی متفاوت از جریان غالب سعی بر آن دارد تا به فرم‌های جدیدی در صحنه‌ی هنر معاصر ایران دست یابد و با برگزاری کارگاه‌های آموزشی به همراه گردهم آوردن هنرمندان رسانه‌های نو به معرفی پتانسیل‌های همکاری بین رشته‌های مختلف بپردازد.

 mooweex.com

سینمای اینترنتی موویکس، به منظور نمایش آثار برگزیده‌ی فیلمسازان ایرانی راه‌اندازی شد. برنامه‌های این سینما طیف گسترده‌ای از فیلم‌ها هم‌چون مستند، داستانی، ویدیو کلیپ، انیمیشن و ویدیو آرت را در بر می‌گیرد. در موویکس، مخاطبان شاهد آثار هنرمندان جدید در کنار آثاری قدیمی و نادر از فیلم‌های ایرانی هستند. موویکس دسترسی به برخی از آثار تجربی کمتر دیده شده را که از برندگان جوایز بین‌المللی نیز هستند آسان کرده است. هدف این مجموعه فراهم آوردن درکی عمیق‌تر از فرهنگ ایرانی است که با هیچ رسانه‌ی دیگری دست‌یافتنی نیست.

Poster The big stone show

روز نخست

جمعه. ۲۲ دی ۱۳۹۱

گشایش جشنواره و معرفی برنامه‌ها

سخنانی از دست‌اندرکاران

معرفی جایزه

کلید دسترسی برای پروژه‌های ویدئو، اجرا، صدا و مستند

برنامه نمایش ویدئو جزایر سرگردانی

به انتخاب آرشیو ویدئو پارکینگالری

جنگ سنگ بزرگ

اجرای از شهاب انوشا و مارتین شمعون‌پور

Still frame, Shirin Mohammad Washing machine
0:03:07 2012

Still frame, Mazyar Pahlevan Falling 0:01:28 2010

روز دوم

شنبه. ۲۳ دی ۱۳۹۱

بازسازی / ساختارشکنی

به انتخاب آناهیتا حکمت (پاریس)

برای این برنامه، پنج ویدئو به دور نقطه‌ی مشترک «found footage» گرد هم آورده شده‌اند. در این کارها، چه در تصویر، چه در محتوا، به کمک تصاویر موجود، موقعیتی دگرگون و بازسازی شده‌است.

این فرآیند ساختارشکنانه به روشهای متفاوتی چون بازیابی خاطرات دیگران (بهشت بازیافته)، داستان‌سرایی و تکنیک‌های سینمایی (مجمع‌الجزایر)، ساخت انتقادی کل کار درباره‌ی جایگاه تصویر (نه سنگریزه، نه مروارید) یا ارتباط آن با بیننده (آبیاری) و یاحتی پروتکل ساده‌ی مونتاژ که تصاویر متحرک و به تبع آن مفهوم را ساختارزدایی می‌کند (نابود کردن آشپزخانه) بوجود آمده‌است.

ژولی ووسبیر، نابود کردن آشپزخانه، ۲۰۰۶، ۶ دقیقه ۳۰ ثانیه
Julie Vayssière, Distroy the kitchen, 2006, 06' 30"

کلمانت کزیتور، مجمع‌الجزایر، ۲۰۱۱، ۱۰ دقیقه ۲۸ ثانیه
Clément Cogitor, An Archipelago, 2011, 10' 28"

* آناهیتا حکمت متولد ۱۳۵۷ در تهران است. او در پاریس زندگی و کار می‌کند.

بعد از ظهری با حسین ترابی

نمایش فیلم و معرفی از موویکس. کام

الاکلنگ

ایمان

اصفهان

عینک

درباره حسین ترابی

حسین ترابی، متولد سوم مهرماه ۱۳۱۵ در عشایر و ایلات سبزواری است. پس از گرفتن دیپلم در سال ۱۳۲۹ در دانشکده هنرهای زیبای کشور به عنوان هنرآموز استخدام و مدتی بعد با ابراهیم مکی، نمایشنامه‌نویس، آشنا می‌شود و با همکاری هم، گروه هنری پگاه را در اداره هنرهای دراماتیک تأسیس می‌کنند. در واقع آشنایی با مکی انگیزه ورود ترابی به دنیای هنری می‌شود.

وی همزمان با تأسیس دانشکده هنرهای دراماتیک، در رشته‌ی کارشناسی کارگردانی سینما و تلویزیون وارد دانشگاه می‌شود و الاکلنگ که فیلم پایان‌نامه اش بوده، برنده جایزه اول جشنواره سپاس و جایزه سوم جشنواره تونس می‌شود. پس از فارغ‌التحصیل شدن از دانشکده هنرهای دراماتیک، رسماً به جرگه کارگردانان اداره کل امور سینمایی کشور درآمده و فیلم‌های مستند و داستانی کوتاه زیادی می‌سازد. فیلم‌هایی مانند: مشهد مقدس (برنده جایزه اول سپاس با گفتار متن احمد شاملو)، فیلم داستانی عینک (که پس از انقلاب از توقیف درآمده و از جشنواره کودکان و نوجوانان برنده سه جایزه شده است)، مجلس سرچشمه، ایمان، اصفهان، فردوسی و مردم، گلاب قمصر، پیام بر، زندگی مصدق، بازرگان از نخست‌وزیری تا استعفا و فیلم بلند مستند برای آزادی (برنده دیپلم افتخار از جشنواره مسکو و جشنواره سینمای هند).

روز سوم

یکشنبه. ۲۴ دی ۱۳۹۱

نمایش‌های ویژه

مستندنگاری گسترش‌یافته

به انتخاب سونا صفایی (تورتو)

مستندنگاری گسترش‌یافته برنامه‌های متشکل از چهار ویدیو است. هر اثر، داستان مجزایی دارد. تنها چیزی که مابین آنها مشترک است شیوه‌ای ست که آنها به واسطه‌ی آن مرزهای قالب انتخابی هنرمند را زیر سوال می‌برند. امروزه در برخی موارد، مستندنگاری برابر اثری هنری شده‌است و بسیار هنرمندانی هستند که مستندنگاری را به مثابه اثر هنری خود می‌شمارند. این واقعیت همچنین از سوی دیگر به نیاز به تولید آثاری که بتواند بر روی اینترنت مشاهده شود نیز در ارتباط است. در این مجموعه بعضی آثار به بررسی جایگزین شدن مستندنگاری‌ها با آثار تولید شده هنری می‌پردازند و برخی دیگر به محدودیت‌های حاصل از سیر رو به رشد انتشار اینترنتی آثار هنری و نتایج آن بر تولید اثر هنری تاکید می‌کنند.

بخشی از من درد؛ و درد می‌تواند عوارض نادیدنی دربر داشته باشد.

اعوجاج، گلناز اسماعیلی
Golnaz Esmaeeli, Distortion

مائده جناب، آن وقت و آن وقت
Maede Jenab, Then and Then

هنگامی که استراتژی‌های تبلیغاتی و شبکه‌های اجتماعی روز به روز مخاطبین ویژه‌تری را هدف می‌گیرند و در آن واحد وعده‌های تنوع فرهنگی و دموکراسی فضا را آکنده است، موسسات هنری / شرکت‌های تبلیغاتی به دستکاری / هدایت جریان هنر / اطلاعات مشغولند، چگونه ممکن است تا از میان هزاران هزار قطعه پراکنده در دسترس راه جست و از لغزش به سمت منفعت محور سرمایه‌داری در امان ماند؟

جمع‌آوری نمایشگاه زیر بر چسب نمایندگی قومی / کشوری از جهات بسیاری به یک کارزار تبلیغاتی شبیه است که برای شهری خاص و مخاطبینی ویژه و بر طبق نیازها و توقعات آنها پیاده‌سازی شود. شاید نقش نمایشگاه گردان اینجا می‌تواند فراتر از آوردن معجزه‌ای سرگرم‌کننده باشد: سعی کند به آهستگی ظرافتی‌های پیش‌پاافتاده ای را پیش کشد که در این

راديو آ. آر. بی. فلیکس کالمسنون
ORB Radio, Felix Kalmenson

اجرا در برابر ویدیو +

بخشی از من / نقش من (قسمت دوم)

به انتخاب امیرعلی قاسمی

بخشی از من اجرا است، بخشی از من شعر است و

اجراگر پس از چهل روز در زمان و مکان مقرر، در سولویی پایانی اجرا را به پایان می‌برد.
* داوود زارع متولد ۱۳۵۹ و فارغ‌التحصیل کارشناسی کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر است. او کارگردان، طراح رقص، اجراگر و هنرمند تجسمی است.

* بانوی سرخ‌پوش

نشست با حضور محمد حسینی و چند تن از اجراگران اجرای «بانوی سرخ‌پوش» از بیست و هشتم تیرماه آغاز شد و تا بیست مهرماه ۱۳۸۹ در میدان فردوسی ادامه یافت. در این پرفورمنس هر روز در ساعت ۵ عصر، یک اجراگر به مدت یک ساعت، سراپا سرخ‌پوش در میدان فردوسی می‌ایستاد که حاصل آن ۷۵ اجرا بود. در روز پایانی ۲۵ اجراگر، اجرایی با سکوت داشتند. محمد حسینی* متولد ۱۳۵۵ شیراز، کارگردان و اجراگر تجربی‌ست و در تهران زندگی می‌کند.

بانوی سرخ‌پوش آخرین روز اجرا
Lady in red , Last day of performance

ورطه آشفته هنوز محلی از اعراب دارند. چیزهایی هست که نباید آنها را بلند فریاد زد، هیچ بیانیه و قطعنامه‌ای نمی‌تواند از پس بار سبک پیغامشان بر آید. پیام نمی‌تواند مخابره شود و نه حتی قابل کدگذاری است تا نهفته و رمزآلود باقی بماند. و صدا همان خلا است.

بخشی از من بی‌صداست، بخشی از من با خویشتن خویشتن درگیر است، چه اما هویت مساله‌اش نیست، بدن را دوباره کشف کرده است و از آن خط گذشته است... بخشی از من جوان است ...

دیدار و گفتگو

* تنش معتبر

دیدار و گفتگو با داوود زارع
درباره تنش معتبر

تنش معتبر اجرایی از داوود زارع است که در ماه آذر و دی ۱۳۹۱ به انجام رسیده است. این اجرا، پژوهشی بر طراحی حرکت و رقص در رقص معاصر است. صرف عمل غذا نخوردن، عمیقاً بر سطوح مختلف زندگی اجرا گر تاثیر خواهد داشت از فیزیک او گرفته تا رفتار عاطفی و جسمانی، تفکرش و ادراکش از زمان. بنابراین اجراگر به طور همزمان از سوپی کنشگر و سوژه‌ی اجرا و از سوی دیگر ابژه‌ی مقتضیات فرایند اجراست. مخاطبان در حین اجرا قادرند زندگی روزمره‌ی اجراگر را از ابتدا از طریق وب سایت پروژه دنبال کنند و شاهد تغییرات و اتفاقاتی که در این بازه‌ی زمانی رخ می‌دهد باشند.

روز چهارم

دوشنبه. ۲۵ دی ۱۳۹۱

فستیوال فیلم فری فرم

فستیوال فیلم فری فرم، جشنواره‌ای در گردش برای فیلم و موسیقی است که توسط لوف - آی پروداکشنز و اینرمیشن پروداکشنز، تأسیس شده است. این فستیوال از سال ۲۰۰۳ به ارائه‌ی فیلم‌های تجربی، فیلم‌های هنری، مستند و ویدیوآرت به مخاطبین در گستره‌ی آمریکای شمالی می‌پردازد. رویدادهای FFFF فیلم‌های کوتاه و بلند در همه‌ی ژانر ها، موزیک زنده، اجراهای چند رسانه‌ای و چیدمان را دربر می‌گیرد.

در مورد کامران شیردل

کامران شیردل، متولد ۱۳۱۸ کارگردان و مستندساز برای ادامه تحصیل به ایتالیا رفت و در رشته معماری و شهرسازی در دانشگاه رم مشغول به تحصیل شد. وی در مدت چهار سال و زیر نظر اساتیدی مانند نانی لوی، ماریا رزادا، جولیو چزاره کاستلو و مونته سانتی سینما را آموخت. شیردل در سال ۱۳۴۳ و با ساختن فیلم آئینه‌ها از مرکز تحقیقات سینمایی رم فارغ‌التحصیل شد. وی به عنوان دستیار کارگردان در فیلم کتاب آفرینش محصول استودیوهای چینه‌چیتا رم با جان هیوستون همکاری کرد. او در سال ۱۳۴۴ به ایران بازگشت و نخستین مستندش در ایران با نام بوم سیمین و نیز ندامتگاه را کارگردانی کرد. وی یک سال بعد تهران پایتخت ایران است و قلعه را ساخت که وزارت فرهنگ و هنر آن‌ها را توقیف کرد که در سال ۱۳۵۹ نگانیهایشان پیدا و تکمیل شدند. فیلم قلعه که حتی فیلمبرداری‌اش نیمه تمام مانده بود، با عکس‌های کاوه گلستان تکمیل شد. وی دو فیلم ناتمام نوروز و آخرین گل را در سال ۱۳۴۶ ساخت و در سال ۱۳۴۷ حماسه روستازاده گرگانی یا اون شب که بارون اومد را کارگردانی کرد. این فیلم که تا ۱۳۵۳ در توقیف به سر می‌برد، در این سال و در سومین جشنواره فیلم تهران به نمایش درآمد و پس از به دست آوردن جایزه بهترین فیلم دوباره توقیف شد.

ژنو پاریس چاد گوچ
Geneva - Paris, Chad Gooch 9.45 2007

بریگادهای جنگی / تاینر دیویس
Battle Brigades, Tyrone Davies | 6.45 min | 2006

بعد از ظهری با کامران شیردل

با نمایش تهران پایتخت ایران است، اون شب که بارون اومد، تنهای اول، قلعه و دویی

اون شب که بارون اومد یا داستان حماسه روستازاده گرگانی،
 کامران شیردل، تولید ۱۹۶۷، ۳۶ دقیقه
 The Night It Rained or The Epic of Gorgan Village
 Boy, Kamran Shirdel, 1967, 36

تهران پایتخت ایران است، کامران شیردل، تولید ۱۹۶۶، ۱۷ دقیقه
 Tehran is the Capital of Iran, Kamran shirdel, 1966, 17'

شیردل در سال ۱۳۵۱ نخستین فیلم سینمایی خود را با نام صبح در روز چهارم با برداشتی آزاد از فیلم از نفس‌افتاده ژان لوک گدار آماده نمایش کرد که در جشنواره سپاس همان سال شش جایزه به خود اختصاص داد. او در سال ۱۳۵۴ سه مستند درباره سه کشور عربی ساخت که دوتای آن‌ها نیمه تمام ماند.

شیردل پس از انقلاب بیش از ۱۰۰ مستند کوتاه و بلند صنعتی و تبلیغاتی ساخته است. وی در سال ۱۳۷۸ جشنواره سینمای مستند کیش را تاسیس نمود و دو فیلم آخر او مستندهایی درباره جزیره کیش هستند. جشنواره فیلم لوکارنو در در بخشی با عنوان Front News چهار مستند او را در میان ۸۷ فیلم برگزیده ۱۰۵ سال تاریخ سینمای جهان به نمایش گذاشت. شیردل اولین فیلمساز ایرانی است که نشان شوالیه هنر و فرهنگ ایتالیا را در سفارت این کشور در تهران، در اردیبهشت ماه ۱۳۸۹، دریافت کرد.

روز پنجم

سه شنبه. ۲۶ دی ۱۳۹۱

بیانی موازیست پیرامون آگاهی از موسیقی الکترومینیمال و کشف پتانسیل‌های انتزاعی آواهای ایرانی به کمک مدیوم‌های نور و صدا.

عصرانه متحرک دسترسی محدود، نمایش انیمیشن

ترکیب‌بندی‌های هوشمند در لحظه و بداهه‌نوازی تعاملی

بخشی از من: صدا

پروژه‌ای از آرش میبزر

مستندنگاری‌هایی از اجرای صدا

نوعی انتخاب و چینش متریکال‌های موسیقایی است که مجموعه‌ی صداها را به یک قطعه موسیقی واحد تبدیل می‌کند. در اینجا قطعه‌ای از پیش ساخته‌نشده اجرا می‌گردد تا با سنجش و اعمال همین انتخاب‌ها در هر لحظه، به مجموعه‌ی صداها فرم یک کمپوزیسیون موسیقایی را دهد.

علی مومنی، عرفان عبدی، الهه مونس، محسن تقفی، پویا احصایی، بهار فتاحی و آروین ح. کمال و...

رونمایی آلبوم

مجموعه‌ی دسترسی

مجموعه‌ی صداها، تجربی به انتخاب آرش صالحی هنرمندان به ترتیب الفبا:

برای دستیابی به این منظور سعی شده تا با کمک قابلیت‌هایی چون Generative Sound Environment, Algorithmic Composition, Live DSP، تمام تکنیک‌ها و ابزار به کار گرفته شده در خدمت قطعه‌ی یک پارچه قرار گیرند و اجرا تنها به یک بدیهه‌سازی محدود نشود و به تکنیک‌ها و متدهای صرف تقلیل نیابد.

کیهان ابطی / پویا احصایی / کامران آرش‌نیا / سالار انصاری / هادی باستانی / پژمان باقری / مانی بیات / حمید پاکدل / علی پناهی / آرش خسرونژاد / رسا / پیمان رضوانی / محمدحسین زارعی / محمد شکیرا / مارتین شمعون‌پور / فراز عظیمی / وداد فامورزاده / معین کامبوزیا / عباس کیانی / امیر لشگری / آرش میبزر / سهراب معتبر / حامد مفاخری و ...

هبوط انسان بدوی

وداد فامورزاده: ضبط صداها، محیطی و کامپیوتر
ساند آرت (Max/MSP 6)

میرشهاب الدین چیلان: کرنا و اجرا
مهرداد حامدی: گیتار باس

علی دانشخواه: ترومپت

انسان معاصر، با اتکا به اراده فردی، خود را از الهاماتی که انسان بدوی زندگی فردی و اجتماعی‌اش را بر آن بنا نهاده بود دور ساخته، این اراده ناپایدارتر از آن است که در دالان‌های تودرتوی روان انسان گرفتار نشود و ترس انسان امروزی شدیدتر از هراس بدویان از شیاطینشان در زندگی رسوخ می‌کند.

پرسروصدا

- لابراتوار آزاد صدا

این پروژه تلاشی است در جهت آشنایی موسیقیدان‌های کامپیوتری با مقوله‌ی پردازش در لحظه‌ی صدا و بداهه‌نوازی الگوریتمیک و همچنین ایجاد فضایی برای تبادل تجربیات و آشنایی با سلاقی مختلف

اجراهای صدا

همنهستی انتزاع آگاه و آگاهی انتزاعی

اجرای صدا و تصویر: علی پناهی و سینا شعاعی

روز ششم

چهارشنبه ۲۷ دی ۱۳۹۱

برنامه کودک

فیلم و ویدیوهایی از آرشیو پارکینگالری و موویکس

زنگ تفریح، عباس کیارستمی، تولید ۱۹۷۲، ۱۴ دقیقه
The Break Time, Abbas Kiarostami, 1972, 14'

بعد از ظهری با بهمن فرمان آرا

نمایش فیلم سایه های بلند باد. ۱۳۵۷

درباره بهمن فرمان آرا

متولد ۱۳۲۰ در اصفهان در سال ۱۳۳۷ برای ادامه تحصیل به لندن رفته و در مدرسه هنرهای دراماتیک

درس می‌خواند و سپس به دلیل میل به فیلمسازی و کارگردانی به آمریکا رفته و در دانشگاه کالیفرنیا جنوبی USC است تحصیل کرده و در سال ۱۳۴۵ به ایران بازگشت و به استخدام تلویزیون ملی ایران درآمد.

در سال ۱۳۵۳ دومین فیلم تحسین شده خود شازده احتجاب بر اساس داستانی از هوشنگ گلشیری را ساخت که در جشنواره جهانی فیلم تهران به نمایش درآمد و جایزه بهترین فیلم را از آن خود کرد. بعنوان تهیه‌کننده بخشی از بهترین فیلمهای این دوره از موج نوی سینمای ایران را تولید می‌نماید.

وی در سال ۱۳۵۹ به کانادا مهاجرت کرده و با همکاری فیلمسازان بزرگی نظیر الیور استون، پل نیومن، اسکورسیزی... به تولید فیلمهای متعددی می‌پردازد. در پایان دهه ۱۳۶۰ به ایران بازمی‌گردد و پس از دوره طولانی فیلمسازی را دوباره آغاز نموده و فیلم‌هایی که به سه‌گانه معروف شدند را ساخت، عطر یاس بوی کافور، یک بوس کوچولو، خانه‌ای روی آب را ساخت. آخرین فیلم به نام خاک آشنا در سال ۱۳۸۸ به نمایش درآمد.

سایه‌های بلند باد

سایه‌های بلند باد بر اساس داستان کوتاه چهار صفحه‌ای از هوشنگ گلشیری است که مشترکاً به فیلم‌نامه‌ای ۸۵ صفحه‌ای بدل شد. این داستان در باره‌ی ساخت یک مترسک در روستا است و اینکه چطور از خلال برخی رویدادها و خرافات مترسک نمادی مقدس می‌شود. فیلم، شمشیری دو لبه در برابر ظلم (حکومت استبدادی) است و اینکه چطور نمادهای ماورالطبیعه توسط مردم خلق می‌شوند و اینکه چطور مردم تحت سلطه‌ی مخلوق خود قرار می‌گیرند. فیلم قبل و بعد از انقلاب توقیف بود. پس از انقلاب این فیلم فرصت یافت برای سه روزبه نمایش در آید.

Day six

Wednesday, Jan 14th, 2013

Children's program

films and video screening programmed by mooweex.com and Parkingallery's Archive

دو راه حل برای یک مسئله، عباس کیارستمی، ۱۹۷۵، ۴ دقیقه
Two Solutions For One Problem, Abbas Kiarostami, 1975, 4'

هاجر ناصری، لال
Hajar Naseri Mute 0:04:06 Hajar Naseri 2012

ثريا شرقي، من بازی می کنم چون...
play because... 0:01:29 Soraya Sharghi 2012

an evening with Bahman Farmanara

The Tall Shadows of the Wind, 1978

Director's Talk and Q&A

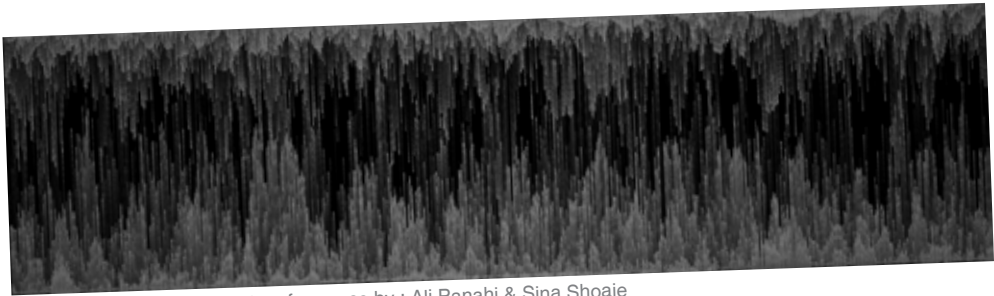
About Bahman Farmanara

born 1942 in Esfahan .Director, Screen

writer and film producer. He did not join the family business of textile manufacturing and went off to United Kingdom and later on to US to study acting and directing. He graduated from University of Southern California with a BA in Cinema in 1966. After returning to Iran and doing military service, he joined the National Iranian Radio and Television. He has produced some major films, including Abbas Kiarostami's first feature, The Report (1977) Bahram Bayzai's The Crow (1977) Khosrow Haritash's Divine One (1976) Mohammad Reza Aslani's Wind and Chess (1976) and Valerio Zurlini's Desert of the Tartars (1977). Farmanara moved to France and then to Canada in 1980, establishing a distribution company and a film festival for children and young adults in Vancouver.. He returned to Iran in the mid 1980s. He made and starred in Smell of Camphor, Fragrance of Jasmine in 2000, which won several prizes from the International Fajr Film Festival, , including The Best Film and The Best Director awards. He continues to work and live in Iran.

Tall Shadows Of The wind

This film is based on a four page short story by Golshiri, which in collaboration with Bahman Farmanara was expanded it into an 85 page script. It is the story of building a scare-crow in village and how through some events and superstition the scare-crow turns into a revered symbol. The film has a double edge sword against tyranny and how metaphysical symbols are created by people and how they are ruled by their own creation. The film has the dubious honor of being banned both before and after revolution. Although after revolution the film got released but only for three days.

C (A) ≡ A (C) Audio / Visual performance by : Ali Panahi & Sina Shoaei

the whole structure of the music on the fly. This paradigm controls the complexities of musical structure over the time which is one the most important properties of Western Art Music. In order to achieve this purpose many techniques are acquired for a unique piece of music such as Generative Sound Environment, Algorithmic Composition, Live Digital Signal Processing which make this performance far beyond a routine improvisation. This performance will take place in three parts:

- Experimental Electronic Music
- Modern Western Art Music
- Electro-noise Music

A project by Arash Mobarez

Revelation of the primitive man

For modern man, it is horrifying, even terrorizing to imagine the immediate life experience of the primitive man. But, It is exactly this experience through which a harmonious life with nature reveals itself. The way primitive man perceives the eternal rest is at the core of such life experience, sometimes the driving-force. The psyche

of the primitive man gets inscribed in the phonological loops in sub-consciousness of modern man, through the nostalgia for the forbidden fruit. What is left of the man is a mere mirage of having an individualistic incognito.

Vedad FamourZadeh: Field recording & Computer sound art (Max/MSP 6)
Mir Shahabeddin Chilan: Karnay, Dramatic & Percussive performance
Mehrddad Hamed: Bass Guitar
Ali DaneshKhah: Trumpet

هیوط انسان بدوی
Revelation of the primitive man

Day Five

Tuesday Jan 15th, 2013

Limited Access's Animated Afternoon
Tala Madani, Tara Ahmadi, Martin Shamoun
Pour, Ramin Rahimi, Parisa Mohit,
Amirnasr Kamgooyan, Saba Moghadami,
Saman Khosravi, Pouya Abbasian and ...

پویا عباسیان / فرشید منفرد . بردین
Pouya Abbasian/Farshid Monfared BIRDPEN:Nature
Regulate 0:06:30 Animation & Sound

Part of me : Sound

documentations of Sound performances

Ali Momeni , Erfan Abdi, Elaheh
Mooonesi, Mohsen Saghafi, Pouya Ehsaei,

پویا احصایی، اینجا
Pouya Ehsaei Here 0:10:00 2012

Bahar Fattahi and Arvin H. Kamal and ...

Launch of

“ Limiter Access “ Two Compilation CDs

curated by Arash Salehi

Artists in Alphabetical Order : Keyhan Abtahi

- Salar Ansari - Kamran Arashnia - Pharaz
Azimi - Pejman Bagheri - Hadi Bastani Mir-
za Senjedali - Mani Bayat - Pouya Ehsaei
- Vedad FamourZadeh - Moein Kambouzia
- Arash Khosronejad an - Abbas Kiani a.k.a
- Amir Lashgari - Hamed Mafakheri - Arash
Mobarrez - Sohrab Motabar - Hamid Pakdel
- Ali Panahi a.k.a Elemun -R3SA - Peyman
Rezvani a.k.a Switch7 - Mohammad Shakir
- Martin Shamanpoor - Ali Tamjidi - Moham-
mad Reza Zareei a.k.a MHZ and ...

“Por Saroseda”

Sonic: Open Lab +

This project is a group effort by various
sound artists to introduce real time audio
processing and algorithmic improvisation,
and also an attempt to create a venue for
exchange of experiences and ideas.

Sound Performances

**Conscious abstraction (clock arithmetic)
abstract consciousness**

$C(A) \equiv A(C)$...is a parallel narration of the
consciousness about the abstraction of
electro minimal music and the discovery of
abstract potentials of Iranian hums with the
assistance of light and sound.

Audio / Visual performance by : Ali Panahi &
Sina Shoaei

**Intelligent Real Time Composition &
Interactive Improvisation**

The way of choosing and laying down these sonic
materials makes it into a unique piece of music.
In this performance there is nothing pre-made
which turns the real-time acts and decisions into
some musical composition forms. Therefore it
will be possible to keep intellectual control over

after it was made (and censored), his *The Epic of the Gorgani Village Boy* (*The Night It Rained!*), after receiving the **GRAN PRIX** at The Third Tehran International Film Festival (1974), was immediately banned again and remained so (like his *Nedamatgah* (*Women's Prison*, 1965), *Qaleh* (*Women's Quarter*, 1966), *Tehran Is the Capital of Iran* (1966), and others) until after the revolution. His first (and, to date, only complete) feature film, *The Morning of the Fourth Day* (1972), a remake of Jean-Luc Godard's *A bout de souffle*, won a few awards at the Sepas National Film Festival. Shirdel, forbidden from pursuing his interest in observing and analyzing his society, he turned his creative and technical talent to the making of a great number of commissioned and institutional films; a fertile production of highly praised industrial and educational films. He paved the way for a type of social and critical documentary film in Iran that refused to be misused by presenting a politically documented and accurate reflection of reality. Shirdel's films are considered to be veritable references for the social documentary and filmmaking in Iran. His films have been widely shown in famous international film festivals and a series of retrospectives have been dedicated to him and his works (Moscow, Krakow, Leipzig, Florence, Paris, Lisbon,

دوبی، کامران شیردل، تولید ۱۹۷۵، ۳۸ دقیقه
Pearls of the Persian Gulf: Dubai, Kamran Shirdel, 1975, 38

قلعه، کامران شیردل، تولید ۱۹۸۰-۱۹۶۶، ۱۸ دقیقه
'Qaleh, Kamran Shirdel, 1966-1980, 18

Berlin, Stuttgart, Montreal, Toronto, Beirut, Sicily, Rome, London, UCLA, Chicago, Locarno, etc.). He has been awarded in many of these festivals either for his films or for his lifetime achievements, such as **LIFETIME ACHIEVEMENT AWARD** he received during the Lebanese **DOCUDAYS** in November of 2003.

Day Four

Monday, 13th Jan 2013

Special Screening

Free Form Film Festival - San Francisco

FFFF#3

Short films and videos by

Tyrone Davies/Foundry Field Recordings |
Brian Dewan | Ryan B. Wylie | Chad Gooch |
Van McElwee | Paul Baker | Johnny Rogers/
Chromelodeon | Animal Charm | Elizabeth
Henry

افزایش - پل بیکر
Increase-Paul Baker, 4 min.

*The Free Form Film Festival has been presenting experimental films, art films, documentaries and video art to communities across North America since 2003.

An evening with Kamran Shirdel

With screening of

Tehran is the capital of Iran, The night it
Rained, Solitude Opus 1, Qaleh and Dubai
Director's talk + Q&A

About Kamran Shirdel

Kamran Shirdel (born in 1939) studied architecture, urbanism, design and film direction at the Centro Sperimentale di

تنهایی اول، کامران شیردل، تولید ۲۰۰۲، ۱۸ دقیقه
Solitude Op.1, Kamran Shirdel, 2002, 18'

Cinematografia (CSC) in Rome. During his studies he had the opportunity to have such great figures as Roberto Rossellini, Pier Paolo Pasolini, Nanni Loy, Francesco Rosi, Gillo Pontecorvo and many others as his direct teachers. His thesis film was a short called The Mirrors. During this time he also worked as an assistant on John Huston's The Bible, which was then shooting at the famed Cinecitta studios. After graduating in 1965, Shirdel returned to Tehran and started directing documentaries for the Ministry of Culture and Art. Over the next three years he directed his most renowned socio-political documentaries, six films that courageously and frankly revealed the darker side of Iran's economic boom, analyzing the effects of a society of flush with oil money. These films were steeped in a deep social consciousness reminiscent of the best of the Italian Neo-realist tradition, the cinema that had influenced him deeply during his studies in Italy. Shirdel's furious documentaries and cinematic language were a bone of contention both under the Shah and following his exile, because they spoke up for the underprivileged and, in doing so, exposed and criticized the corruption of the mechanism of power. Seven years

Part of me is performance. *Part of me* is poetry. *Part of me* is pain; the pain that doesn't have visible symptoms. While promises of diversity and democracy are being applied on the surface, demassification has become a trending strategy in advertising and social networking. Further, art institutions/ advertisers are mediating / manipulating the flow of information/art. How is it possible to first navigate through these massive clusters of artifacts and second to be protected from moving towards corporate profits? Working within quotations of "national representation" in many ways is similar to an advertising campaign tailored for a city and it tends to reach a specific group of people based on their expectations and needs. Curator's part might be to deliver nothing spectacular, but something delicate enough to be rendered in this highly turbulent mode, we live in.

There are things, which can't be said loud, no manifesto can handle the lightweight of the message. The message can't be broadcasted nor encoded to be safe; and sound is the void ... *Part of me* is silent. *Part of me* struggles with the self yet it is not obsessed with identity. *Part of me* is re-exploring the body, however it has evolved beyond that line. *Part of me* is young.

Presentations and panels Authentic Tension

Artist Talk/presentation by Davoud Zare
The performance is a research on creating movements and choreography in the field of Contemporary dance. The mere

act of avoiding food will deeply influence different levels of the performer's daily life including, his physical, emotional and sensual behaviour and also his thoughts and perception of time etc. Thus the performer will simultaneously be the subject of the performance and also the object of preconditions of the performance. The audience can follow the performer's daily life from the very beginning through this website and personally witness the course of changes and events that happen during the period. They will attend the final solo at the predetermined time and place on the 40th day.

*Davoud Zare was born in 1980 and graduated from Tehran University of Art with a B.A. in Theater directing. He is a director, choreographer, performer & audio visual artist.

Lady in Red*

Presentation by Mohammad Hosseini and some of the performers Lady in Red Performance The Lady in Red performance started in July 2010 and continued to September the same year at the Ferdousi Square. Starting every day at 5 pm, a performer fully dressed in red would stand in the corner of Tehran's Ferdousi Square for an hour. The project evolved by participant volunteers to up to 75 performances and it lead to a silent final performance at the end. Mohammad Hoseini born 1976 in Shiraz, is a self thought performer and Theater Director, living in Tehran.

بریانا مک لellan - جنرال آیدیا در حال تمرین با مخاطبان
 Brianna MacLellan - General Idea's Rehearsal of the Audience

Day Three

Sunday, Jan 13th, 2013

Special Screenings

*Expanded Documentation

Video programmed by Sona Safaei

works by:

Lanie Chalmers, Felix Kalmenson,
 Brianna MacLellan, Brad Tinmouth

"Expanded Documentation" is a selection of four videos. Each work has a different story. The only thing they have in common is the way in which they push the boundaries of the medium of artist's choice. Today in some cases documentation becomes equal to the artwork and consequently some artists create artworks using documentation. This fact also relates to the need to create works that could

ویدیو مجسمه‌ها - براد تیمموس
 Video Sculptures - Brad Tinmouth

be viewed on the Internet. In this selection some artworks raise questions around the effects which documentations have on production of art: the final art product. Some others address the impact of today's popular online art dissemination on the art creation.

Performance vs video +

(Second) part of me*

Curated by Amirali Ghasemi

with works by:

Shahram Entekhabi, Sona Safaei, Maziyar Pahlevan, Golnaz Esmaili, Sina Haghani, Arash Fayeze, Shahrzad Malekian, Semco Salehi, Melodie Zad, Erfan Abdi, Mamali Shafahi, Ali Samadpour, Hajar Naseri, Zoha Zokaei, Niloufar Zolfaghari, Amir Bastan, Omid Hashemi and

آرش فایض - یک ویدیو بدون عنوان
 Arash Fayeze "Yek Video'ye Bedoun'e Onvaan"

Day 2

Saturday Jan 12th, 2013

Special Screening Re[de]constructions

Curated by Anahita Hekmat
Clément Cogitor, Kévin Sénant, Julie
Vayssière, Paul Guilbert, Jasper Rigole

For this program, five videos are gathered around the same principle: "found footage". In these videos with "already-done" images a situation is diverted and rebuilt both visually and in content.

This may be done from state held of "other's" images (Paradise Recollected) to storytelling and cinematic techniques (An Archipelago), the critical construction of the whole piece based on the status of images (no grain, no pearl) or its relationship with the viewer (Irrigation) or a simple editing protocol that deconstructs the images and consequently the meaning (Destroy the kitchen).

*Anahita Hekmat, born in Tehran, Iran, 1978
lives and works in Paris, France

An Evening with Hossein Torabi Screenings/ presentation by Mooweex

List of films:

Allekolang (Sea Saw Rocker) / Imaan (The
Belief) / Isfahan / Glasses / Life of a leader

About Hossein Torabi

Hossein Torabi, is born on 24 of September 1936 in nomads of Sabzevar (North East of Iran). He learned to read and write the Quranic education house and then studied in a high school for the nomads of Sabzevar

الاکلنگ، حسین ترابی، توليد ۱۹۶۸، ۱۱ دقيقه
Sea Saw Rocker, Hossein Torabi, 1968, 11'

2 year, finishing his collage in Tehran at the Mer'at High School. After his diploma in 1950, he entered the faculty of Fine Arts of the Tehran University as student of art. Later he acquainted with the playwright / dramatist, Ebrahim Makki, whom he co-founded with, an art group called Pegah in the Institute for Dramatic Arts. Meeting Makki was in fact his key to the world of art. When the faculty of the Dramatic Arts was founded he enters the bachelor program of directing for cinema and television. His thesis project "The Glasses" wins the 1st Sepas Award in Tehran and the 3rd award of film festival of Tunis. He becomes one of the directors of the Office for Cinema Affairs, after his graduation and makes several documentaries and films such as: The Holy city of Mashhad (with narration of Iranian Poet Ahmad Shamlou -winner of 1st Sepas Awards), The Glasses (a fiction films which released from ban after the revolution and has won 3 prizes from children and young adult festival), Parliament-the Fountain(?), **The belief, Isfahan, Fedowsi and People, Ghamsar's Rosewater, The messenger, The life of a leader, Bazargan** and the long documentary **for freedom** (winner of Moscow film festival and The Indian Cinema Award).

ضمن یادآوری - نیلوفر ذوالفقاری
Just a Reminder - Niloufar Zolfaghari - 2011/ 1:47

دستی که به خانه رواست - ساسان ابری - مشخصات ویدیو:
مدت ۳ دقیقه/۹:۸۶/۲۰۱۱
A hand which - Sasan Abri

Day one

Friday Jan 11th, 2013

The festival highlights

Opening presentations by Parkingallery,
Mooweex and Saroseda
Introduction for Access Key Award : Video,
Performance, Sound and Documentary
projects

Video program

Jazayer Sargardani / The wandering Island(s)

Programmed by Parkingallery Archive

Performance

Big Stone's Show

by Shahab Anousha and Martin

Shamoonpour

Parkingallery's Video Archive

The video archive of Iranian and International artists, has been launched in 2004, after having successful experiences with our mega project "Deep Depression" and since then it has been growing accordingly; we collect, keep and update the artworks for educational and non commercial purposes, we also promote the work by organizing screenings, artist/expert talks and presentations along with exhibiting them in Iran and abroad. We are interested in practices in new media, sound, performance and interactive works which normally don't have a proper platform to be seen and discovered both by researchers and curators who visit us frequently. In addition to what mentioned above, the living archive, remain fresh and up to date by exchanging works with various institutions and collectives around the world. We highly welcome other interesting audio/video materials such as documentaries on arts, experimental sound projects, interventions in public space, performances, music videos, plus documentations such as lectures, interviews, workshops, seminars.

Saroseda is a creative initiative which is trying to make new sonic and visual projects by integrating technology, science, interactive environments and Audio Visual programming platforms. Saroseda by different pose to mainstream tries to reach new forms in Iranian Contemporary Art scene by introducing the potential of collaboration between different disciplines in the shape of organizing workshops and jamming of computer based artists.

mooweex.com

The mooweex internet cinema was launched to show selected works by Iranian film-makers. The cinema shows a broad spectrum of films including documentaries, fictions, video clips, animations and video arts. On mooweex you can watch the work of new artists as well as a number of old and rare Iranian films. The cinema gives easy access to some exceptional works including a number of international prize winners. The aim of the collection is to provide a deep insight into Iranian culture which is not achievable by any other medium in the same way.

Limited Access Team (Fourth Edition)

Festival Director: Amirali Ghasemi (Parkingallery Projects - Tehran)

Program Coordinator: Shahrzad Malekian

Guest Curators: Anahita Hekmat (Paris), Sona Safaie (Toronto)

Arash Khakpour (Mooweex - Tehran), Arash Salehi (Sarosedra -Tehran)

Ryan B. Willie (Free From Film Festival -San Francisco)

Festival History

Founded in early 2007, Limited Access, International Festival of Video Sound and Performance celebrates its 6th year-anniversary in January 2013 at Aaran gallery. The Tehran based Festival, naturally evolved from Parkingallery's Video Archive, an ongoing project documenting the diverse and fragmented new media scene both in Iran and abroad since 2004. Limited Access collaborates with individuals, collectives and archive projects across the globe. The collaboration history in previous editions of the festival involves **Reloading Images** (Berlin), **SCCA** (Ljubljana), **Townhouse Gallery** (Cairo) and **Studio Strike** (London). Beside the Festival have had the pleasure to work with various guest curators over the years to name a few: Miha Colner & Ida Hirsensfelder (SCCA - Ljubljana), Sarah Rifkey (Townhouse Gallery Cairo), Rozita Sharafjahan (Azad Gallery - Tehran), Bitra Razavi (Helsinki) and Shirin Sabahi (Stockholm).

Parkingallery is an independent project space based in Tehran, started in 1998 originally as a temporary exhibition space, and graphic design studio. In summer 2002, online project Parkingallery.com went online and since then along with introducing numerous young artists to Tehran's emerging contemporary art scene, initiated various International exhibitions and workshop projects.

LIMIT

ديهاه 1391 2013 Jan

ED-AC

CESS-

FOUR*

limitedaccessfestival.com